

DOLOŽKA ZLUČITELNOSTI
návrhu zákona s právom Európskej únie

1. Navrhovateľ zákona:

Vláda Slovenskej republiky.

2. Názov návrhu zákona:

Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov.

3. Predmet návrhu zákona je upravený v práve Európskej únie:

a) Primárne právo:

- čl. 110 až 112 a čl. 115 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 202, 7.6.2016) v platnom znení.

b) Sekundárne právo:

- smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 19.7.2016), v platnom znení, gestor: MF SR.
- smernica Rady (EÚ) 2017/952 z 29. mája 2017, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2016/1164, pokiaľ ide o hybridné nesúlady s tretími krajinami (Ú. v. EÚ L 144, 7.6.2017), gestor: MF SR.

c) je obsiahnutá v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie:

- rozhodnutie Súdneho dvora v spojených veciach C - 53/13 a C - 80/13, Strojírny Prostějov a.s., ACO Industries Tábor proti Odvolacímu finančnému ředitelství, [2014].

Výrok rozhodnutia:

Článok 56 ZFEÚ bráni právnej úprave, o akú ide vo veci samej, podľa ktorej spoločnosti usadené v prvom členskom štáte, ktoré využívajú pracovníkov zamestnaných a pridelených agentúrami dočasného zamestnávania usadenými v druhom členskom štáte, ale podnikajú v prvom členskom štáte prostredníctvom pobočky, sú povinné vykonať zrážku preddavku na daň z príjmov splatnú uvedenými pracovníkmi a uhradiť ju prvému uvedenému členskému štátu, hoci tú istú povinnosť nemajú spoločnosti usadené v prvom členskom štáte, ktoré využívajú služby agentúr dočasného zamestnávania, ktoré sú usadené v tom istom členskom štáte.

- rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C - 650/16, A/S Bevola, Jens W. Trock ApS proti Skatteministeriet, [2018].

Výrok rozhodnutia:

Článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá vylučuje možnosť spoločnosti rezidenta, ktorá si nezvolila režim medzinárodného spoločného zdaňovania, ako je ten vo veci samej, odpočítať straty, ktoré vznikli jej stálej prevádzkarni nachádzajúcej sa v inom členskom štáte, od svojho

zdaniteľného príjmu, napriek tomu, že jednak táto spoločnosť vyčerpala všetky možnosti odpočítania týchto strát, ktoré jej poskytuje právo členského štátu, v ktorom sa daná prevádzkarňa nachádza, a jednak prestala dostávať od tejto prevádzkarne akýkoľvek príjem, takže už neexistuje žiadna možnosť, aby dané straty mohli byť zohľadnené v členskom štáte sídla prevádzkarne, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

- rozhodnutie Súdneho dvora v spojených veciach C - 398/16 a C - 399/16, X BV, X NV proti Staatssecretaris van Financiën, [2018].

Výrok rozhodnutia:

1.Články 49 a 54 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, podľa ktorej materská spoločnosť usadená v členskom štáte nemôže odpočítať úroky z úveru poskytnutého spriaznenou spoločnosťou s cieľom financovania kapitálového vkladu do dcérskej spoločnosti usadenej v inom členskom štáte, hoci, keby bola dcérska spoločnosť usadená v tom istom členskom štáte, materská spoločnosť by mohla mať nárok na toto odpočítanie tak, že by s ňou vytvorila integrovanú daňovú jednotku.

2.Články 49 a 54 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, podľa ktorej materská spoločnosť usadená v členskom štáte nie je oprávnená odpočítať od svojho celkového zisku stratu vyplývajúcu zo zmeny výmenného kurzu, v súvislosti s hodnotou jej podielov v dcérskej spoločnosti usadenej v inom členskom štáte, keď podľa tejto istej právnej úpravy nepodlieha dani symetricky zisk vyplývajúci z týchto zmien.

- rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C – 405/18 AURES Holdings a. s. proti Odvolacímu finančnému reditelství, [2020].

Výrok rozhodnutia:

1.Článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že spoločnosť založená podľa práva jedného členského štátu, ktorá premiestňuje miesto svojho skutočného vedenia do iného členského štátu bez toho, aby toto premiestnenie malo vplyv na jej postavenie ako spoločnosti založenej podľa práva prvého členského štátu, sa môže odvolávať na tento článok s cieľom napadnúť rozhodnutie, ktorým jej bol v druhom členskom štáte odmietnutý prevod strát, ktoré predchádzali tomuto premiestneniu.

2.Článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá vylučuje možnosť, aby spoločnosť, ktorá premiestnila miesto svojho skutočného vedenia, a tým aj svoju daňovú rezidenciu do tohto členského štátu, uplatnila daňovú stratu vzniknutú pred týmto premiestnením v inom členskom štáte, v ktorom si táto spoločnosť ponecháva svoje sídlo.

4. Závazky Slovenskej republiky vo vzťahu k Európskej únii:

- a) Lehota na prebratie smernice (EÚ) 2016/1164 bola stanovená do 31.12.2018 a u článku 4 je lehota na prebratie stanovená najneskôr do 1.1.2024.

Slovenská republika pri prevzatí článku 4 smernice (EÚ) 2016/1164 využila výnimku podľa čl. 11 ods. 6 smernice, na základe ktorej si ponechala v účinnosti ustanovenia § 21a zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov do konca roka

2023. Pravidlá uvedené v §21a splnili podmienku stanovenú v článku 11 ods. 6 cit. smernice a boli zo strany EK vyhodnotené ako rovnako účinné ako pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov stanovené v cit. smernici. Od 1.1.2024 však budú všetky členské štáty EÚ povinné uplatňovať pravidlá článku 4 smernice (EÚ) 2016/1164, a preto SR pristupuje k transpozícii článku 4 cit. smernice doplnením nového ustanovenia § 17k zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov.

Lehota na prebratie smernice (EÚ) 2017/952 bola stanovená do 31.12.2019 okrem čl. 2 ods. 3, u ktorého je lehota na prebratie stanovená do 31.12.2021. Niektoré ustanovenia článku 4 smernice (EÚ) 2016/1164 boli zmenené smernicou (EÚ) 2017/952 v čase, keď SR uplatňovala výnimku podľa čl. 11 ods. 6 smernice (EÚ) 2016/1164, preto sa aktuálne notifikujú v rámci procesu transpozície.

- b) Proti SR nebolo začaté konanie v rámci „EÚ Pilot“, ani nebol začatý postup EK ako aj nebolo začaté konanie o porušení Zmluvy o fungovaní Európskej únie podľa čl. 258 až 260.
- c) Smernica (EÚ) 2016/1164 bola prebratá do zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, do zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, do zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, do zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov, do zákona č. 203/2011 Z. z. o kolektívnom investovaní v znení neskorších predpisov, do zákona č. 39/2015 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, do zákona č. 650/2004 Z. z. o doplnkovom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, do zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, do zákona č. 43/2004 Z. z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, do zákona č. 429/2002 Z. z. o burze cenných papierov v znení neskorších predpisov a do zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov.

Smernica (EÚ) 2017/952 bola prebratá do zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, do zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a do zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov.

5. Návrh zákona je zlučiteľný s právom Európskej únie:

Úplne.